

مادر جوان دهه شصتی از اداره یک زندگی پرجمعیت می گوید

من زهرا، ۹ فرزند دارم

● **فاطمه شعبانی** | تا همین چند دهه قبل امری عادی بود، پدر و مادرهای جوانی که هرکدامشان ۴-۵ فرزند داشتند و بچه ها مدام با همدیگر مشغول بازی بودند و صدای خنده و شیطنت هایشان بلند بود. بچه هایی که در بزرگی کمک حال همدیگر می شدند و در ایام پیری پدر و مادر، عصای دستشان. تا اینکه سیاست های جمعیتی کشور به سمتی پیش رفت که داشتن بیشتر از ۲ فرزند اسباب خجالت شد و تک فرزندی کلاس و پز اجتماعی. این روزها که رنگ پیری جمعیت نواخته شده است دیدن خانواده های پر جمعیت و بانشاط، امیدی تازه را به جامعه تزریق می کند. «زهرا صادقی» مادر جوان ۹ فرزند که خودش دهه شصتی است و در صفحه اینستاگرامش شادی های یک خانواده پر جمعیت را به اشتراک می گذارد، ساعتی از وقتش را در اختیار ما گذاشت تا از شادی های زندگی اش برای ما بگوید.

نظرم این کمک موثرتر است. «زهرا صادقی نکته مهمی را یادآوری می کند: «از زمانی که فقط ۲-۳ بچه داشتیم برای کارهای منزل نیروی کمکی می گرفتم. هر چند وقت یکبار همسر می گفت شما نیاز داری یکی دوروز در هفته استراحت کنی الان هم همینطور است. به نظرم اشتباه است که بعضی مادرها فکر کنند همیشه باید همه کارها را خودشان انجام دهند.»

نیروی کمکی

برای مادری که چند فرزند دارد کمک همسر در امور منزل دلخوشی و دلگرمی به حساب می آید. خانم صادقی تعریف می کند: «زمانی که بچه ها کوچکتر بودند شوهرم خیلی کمکم می کرد. مثلاً ایشان وقتی وارد خانه می شد و همه جا به هم ریخته بود و می گفتم نرسیدم خانه را مرتب کنم می گفت: غصه نخور خانه بچه دار همین است به

چیدمان عیالواری!

«زهرا صادقی» در سن ۱۶ سالگی ازدواج کرده و دیپلم را بعد از ازدواج و لیسانس علوم تربیتی را بعد از تولد اولین فرزندش گرفته است. زهرا خانم و همسرشان دکتر «داود منیری» طی ۲۳ سال زندگی مشترک صاحب ۹ فرزند شده اند. اگر صفحه اجتماعی بانو صادقی را در اینستاگرام دنبال کنید از شاد بودن این خانواده لذت می برید. صحنه های بازی پدر با بچه ها یا شیطنت های بچه ها که زندگی را به طور کل کن فیکون می کنند و مادر به شیطنت بچه ها می خندد و نگاهشان می کند و فیلم می گیرد؛ که همه اینها مستلزم یک چیدمان درست منزل است. صادقی در این باره می گوید: «در چیدمان خانه سعی می کنم که ظروف شکستنی را دم دست بچه ها نگذارم و در کل لوازم اضافه در خانه نباشد که خانه هم برای بازی و آسایش بچه ها مکان مناسبی باشد و هم برای خودم نگرانی ایجاد نکند که فلان چیز بیفتد و بشکند و از طرفی مدام هم تمیز کردن بخواهد. یک خانه با حداقل وسایل مورد نیاز است. حتی فرش ها رو فرش می دارد که اگر بچه ها غذا و خوراکی ریختند دغدغه کثیف شدن فرش را نداشته باشم.»

مجتبی

متولد ۱۳۹۱
فرزند چهارم

علی

متولد ۱۳۸۶
فرزند دوم

مهدی

متولد ۱۳۹۴
فرزند ششم

زهرا صادقی

متولد ۱۳۶۴
مادر خانواده

غذای هیئت!

یکی از مشکلات خانواده های پرجمعیت، بحث پخت و پز است که مادر هر بار می خواهد غذا ببزد باید به اندازه یک هیئت غذا درست کند. اما این مادر جوان معتقد است: «برخلاف تصور موقع آشپزی فرق نمی کند شما برای ۲ نفر غذا درست کنید یا برای ده نفر، در هر دو شرایط یک زمان می برد و فقط مقدار غذا بیشتر می شود و گرنه زمانش فرقی ندارد. مثلاً چه فرقی دارد شما برای ۱۱ نفر قرمه سبزی بپزید یا برای ۳ نفر؟ البته ما خانوادگی برای غذا خیلی سخت نمی گیریم. زمانی که وقت نمی کنم غذا درست کنم حاضری می خوریم که بچه ها خیلی هم دوست دارند. در این موارد کلا خودم را زیاد اذیت نمی کنم.»